MOSSÈN MIQUEL PUJOL

Eduard Puig Vayreda
Expresident de l'Institut d'Estudis Empordanesos

He llegit en el darrer número de l'EMPORDÀ dos articles interessants en els quals es feia una aprofundida valoració de la tasca pastoral i evangèlica duta a terme per mossèn Miquel Pujol al llarg de gairebé 53 anys com a rector de les parròquies de Vilafant i Santa Llogaia d'Àlguema, tasca que ara acaba de deixar arran d'un accident de cotxe que l'ha impulsat a retirar-se.

Coneguda la personalitat de mossèn Pujol, la seva dimensió humana, la seva generositat, el seu tarannà bonhomiós no tinc cap mena de dubte que la feina com a sacerdot, com a rector d'aquests pobles, duta a terme per mossèn Miquel ha estat modèlica i edificant. Ben segur que el comiat, per una i altra banda, va ser sentit i emocionat i el record que deixa serà d'aquells que perduren en la memòria de la gent.

Jo voldria, però, destacar una faceta de mossèn Miquel que si bé s'ha citat sempre, potser s'ha fet massa superficialment per la seva importància.

«La seva obra és molt voluminosa i, cal dir, de consulta obligada per a qui vulgui conèixer la història de l'art gòtic a la nostra comarca o el Castelló medieval, entre altres coses»

I és el fet que Miquel Pujol és senzillament un savi, un erudit, un medievalista acreditat, un coneixedor sòlid de molts aspectes de la nostra història a la qual, sense cap mena de dubte, ha fet aportacions significatives i d'importància més que remarcable.

Certament no tinc altra autoritat per valorar la tasca investigadora i docent de mossèn Pujol més que una llarga etapa de col·laboració amb l'Institut d'Estudis Empordanesos durant els anys en què vaig tenir l'honor de presidir aquesta institució. Mossèn Pujol era dels col·laboradors fidels als *Annals*, amb treballs d'un rigor inqüestionable i d'una minuciositat poc corrent, col·laboracions que dignificaven les publicacions de l'Institut i que personalment no em cansaré d'agrair.

No cal dir que per amor al seu poble de naixement va dirigir moltes de les seves recerques científiques a aspectes històrics de la vila medieval de Castellò d'Empúries, període i vila que possiblement ha arribat a conèixer com ningú al país. Especialitzat en temes relacionats amb la població jueva a Castelló, en els que ha esdevingut una autoritat, ha dedicat igualment, amb el rigor que el caracteritza, alguns estudis a l'art medieval a la comarca, a la poesia occitanocatalana a Castelló o fent aportacions substancioses a la biografia de Jeroni Pujades. I amb aquesta enumeració quedo molt curt, ja que la seva obra és molt més voluminosa i, de passada cal dir, de consulta obligada per a qui vulgui conèixer la història de l'art gòtic a la nostra comarca o el Castelló medieval, entre altres coses.

Llicenciat en Filologia clàssica, mossèn Pujol havia practicat la docència del llatí i el grec, de la literatura i de la filosofia a més d'impartir cursos de paleografia, disciplines totes elles que domina en profunditat i que li ha servit com a base sòlida per aquesta ingent feina d'investigador minuciós que ha realitzat fins avui i que esperem vulgui continuar en la tranquil·litat d'aquest merescut retir que ha triat.

En desitjar-li llarga vida, en aquests moments és just agrair-li la seva important obra d'historiador acadèmic i demanar-li que d'ara endavant faci compatible, com sempre ha fet, *el ora et labora* que tants de fruits de tot ordre ha donat al nostre petit país.

Empordà - 13-05-08